

PLOIEȘTI

ANIVERSARE 60 DE ANI

*Un destin, o poveste...
sau 10 din 60*

În perioada 1999–2009 s-au realizat 52 de premiere, adică o ofertă repertorială generoasă, dacă adăugăm și reluările și dacă luăm în considerare diversitatea genurilor dramatice, a epocilor, a ariei geografice, a stilului de interpretare sau chiar simplul fapt că **Teatrul „Toma Caragiu“ Ploiești**, fiind un complex teatral, are ca public-țintă spectatori de toate vârstele și toate categoriile sociale.

Datorită cutezanțelor directoriale, talentelor regizorale și actricești, precum și grație sprijinului moral al criticii veritabile, s-au realizat, în acești ultimi 10 ani, mari spectacole, într-o continuitate de preocupări care nu cunoaște niciun hiatus.

La fel ca în toate celelalte arte, capodopera, spectacolul excepțional se ivește într-un mediu artistic stabil, de emulație și de omogenitate a trupei, în care producțiile artistice au păstrat mereu calitatea lucrului bine făcut, ireproșabil rotunjit profesional.

Semnul înnoirii stilistice și repertoriale, începutul acestui lung drum în direcția teatrului mare, l-a dat spectacolul *Nebunul și Călugărița* de Stanislaw Ignacy Witkiewicz, în regia lui Alexander Hausvater.

Întâlnirea cu Alexander Hausvater a constituit pentru actori, dar și pentru public, o adevărată provocare, rezultând un discurs scenic spectaculos, dar și covârșitor, la care un aport deosebit l-au avut, pe lângă trupa actricească, Nicu Alifantis, ce a compus muzica originală și Horia Gârbea, autorul unei traduceri extrem de originale.

Anul **2000** a însemnat pentru teatrul ploieștean oportunitatea deschiderii unei scene Studio în București, cu stagiune permanentă, în complexul „Hanul cu Tei“, demers îndrăzneț ce a durat mai bine de doi ani.

Tot din acea perioadă se cuvine a fi enumerate proiecte substanțiale, precum *Conversație după înmormântare* de Yasmina Reza (premiera în toamna lui 2000).

N-avem bani, nu plătim de Dario Fo, în regia Adei Lupu Hausvater sau *Casa Zoikăi* de Mihail Bulgakov, în regia lui Lucian Sabados.

Anul **2001** a însemnat provocatoarea întoarcere a lui Alexander Hausvater pe scena ploieșteană, cu surprinzătorul și rafinatul spectacol *Don Perimplin și Belisa* de Federico García Lorca, ocazie cu care a fost vernisată o excepțională expoziție de carte și fotografie „Lorca – dialoguri europene“ adusă de la Madrid de nepotul faimosului scriitor.

Anul **2002** aduce teatrului prima sa experiență de „work in progress“, ocazie cu care a fost realizat spectacolul *Cetățeni de onoare* prin colaborarea regizorului Szabó K. István cu dramaturgul budapestan Siposhegyi Peter.

Anul Internațional „Caragiale“ – 2002 a fost onorat de către Teatrul urbei lui Caragiale prin spectacolul *O noapte furtunoasă* în regia lui Lucian Sabados.

Anul **2003** a însemnat, printre multe alte premiere, recursul la „Clasici în viziuni moderne“, precum spectacolul *Vassa Jeleznova* de M. Gorki, regia Alice Barb. La același capitol poate fi reținută premiera pe țară a spectacolului *Din viața insectelor* de Frații Čapek, în regia lui V.I. Frunză și scenografia Adrianei Grand.

Anul **2004**, an de cotitură, cel puțin estetică, întrucât a debutat pe scena ploieșteană, pentru o perioadă pe care ne-o dorim cât mai îndelungată, regizorul Radu Afrim cu un text provocator, dar și emoționant, *Nevrozele sexuale ale părinților noștrii* de Lukas Bärfuss, premieră la care a participat însuși autorul.

2005, Anul Cehov, ne-a adus drept cadou tulburătorul spectacol *Trei surori* al lui Alexandru Dabija, spectacol ce se joacă și astăzi și care a beneficiat deja de două invitații onorante în spațiul cultural asiatic, respectiv Seoul (2006) și Tottori (Japonia, 2009).

Anul **2006** a însemnat izbânda și longevivul succes cu *Plastilina* de Vassili Sgariev, în regia excepțională a lui Radu Afrim, prestație pentru care acesta a și dobândit primul său Mare Premiu de regie la Galele UNITER (interesant este că, la trei ani de la premieră, acest spectacol, un adevărat fenomen social, psihologic și educațional, a participat la Festivalul Internațional de Teatru „Close Strangers“ de la Poznan, Polonia.

Anul **2007**, prin reluarea genericului „Clasici în haine noi“, ne-a prilejuit bucuria redescoperirii, într-o lectură modernă, profund novatoare a piesei *Azilul de noapte* de M. Gorki, în regia lui Cristian Juncu.

Și tot sub acest generos program, a văzut luminile rampei impresionantul și enigmaticul spectacol *Don Juan* de Molière, în montarea lui Bocsárdi László, spectacol nominalizat în 2008 la Premiul pentru cea mai bună regie de către Gala UNITER.

Anul **2008** a fost poate, la nivelul ultimului deceniu, vârful de lance în recupezarea unui proiect repertorial profund modern, original și provocator, prin punerea în circulație a trei autori contemporani, din școli teatrale extrem de puțin frecventate. Este vorba despre spectacolele *And Björk, of course...*, cu textul islandezului Thorvaldur Thorsteinsson (regia Radu Afrim), *Frumos* al norvegianului Jon Fosse (regia Vlad Massaci) și *Regina Frumuseții din Leenane* al irlandezului Martin McDonagh (regia Andreea Vulpe).

Anul **2009** înseamnă cel mai cutezant, onorant și fundamental recurs al unui teatru, și anume la opera lui W. Shakespeare prin proiectul modern, rafinat și poetic al regizorului Cristian Juncu: piesa *Furtuna*.

Nu este nici locul și nici rostul acestui material de a găzdui în formule ditirambice, merite, premii, lauri, care oricum, în perspectiva timpului, rămân conjuncturale, ci de a puncta, prin momente memorabile, chinurile, emoțiile dar și satisfacțiile unor drumuri mai puțin bătute.

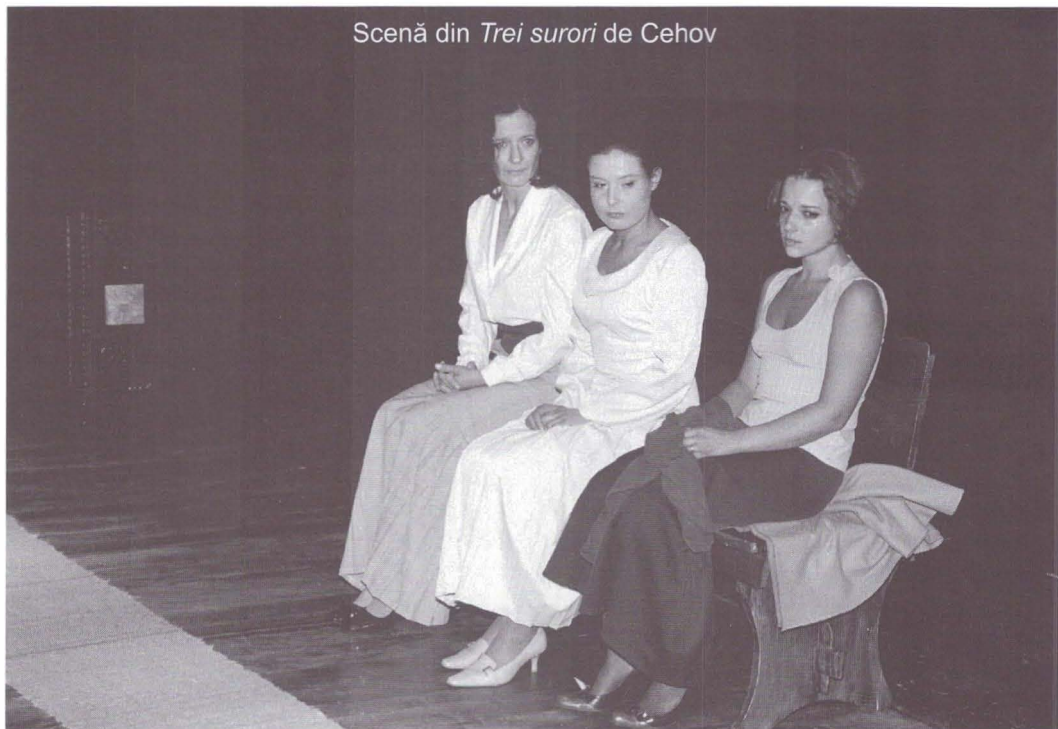
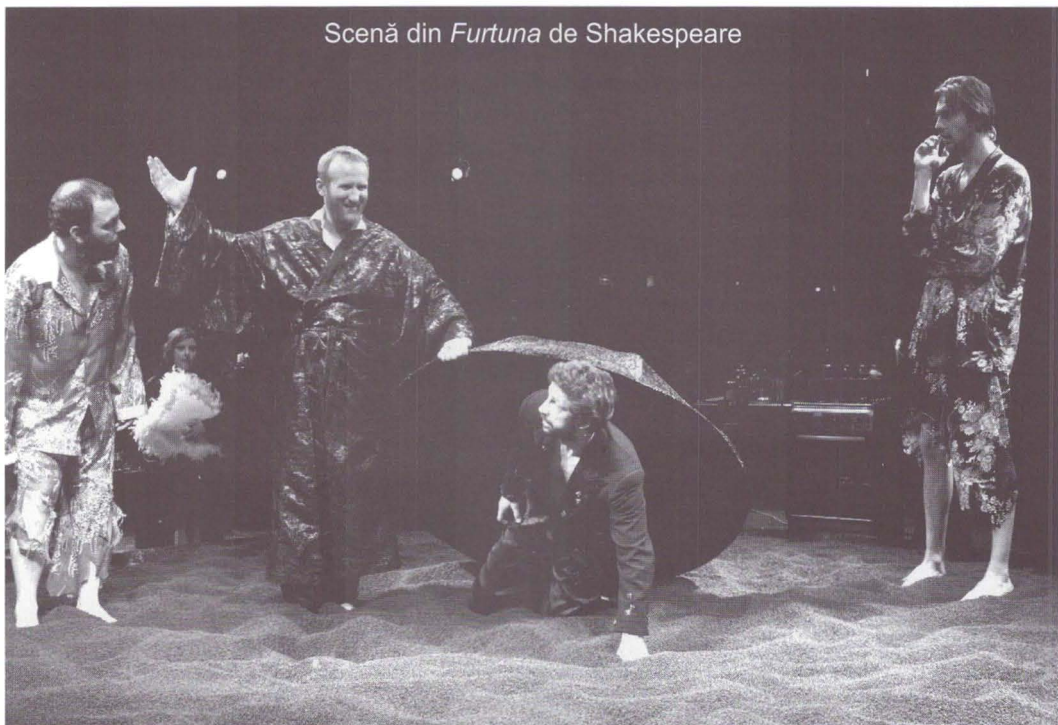
Am redactat acest material cu sentimentul inevitabil al frustrării de a „nu lumina“, totuși, multe alte proiecte din acești ultimi 10 ani, dar și cu sentimentul responsabilității de a încerca să definești viața, gândirea și trăirea unui colectiv teatral prin proiectele sale de vârf ce dorește să alcătuiască pentru criticul și istoricul de teatru o posibilă fișă de creație. (Aurelia REVENT)

Scenă din *Conversație după înmormântare* de Yasmina Reza

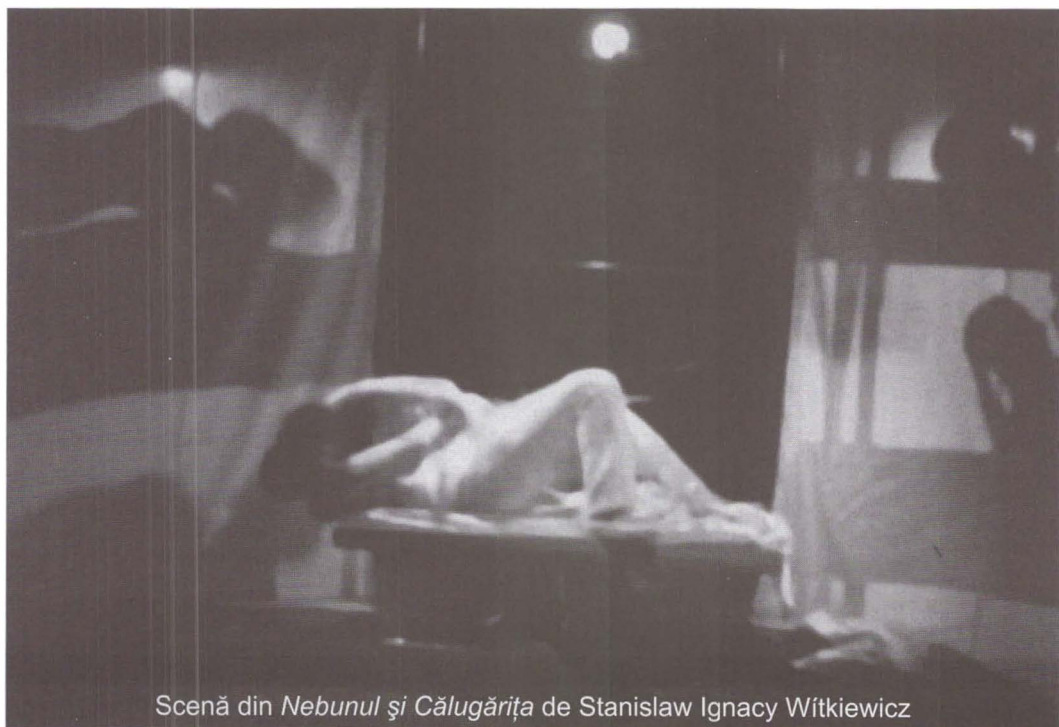

Scenă din *Nevrozele sexuale ale părinților noștri* de Lukas Bärfuss

Scenă din *Trei surori* de CehovScenă din *Furtuna* de Shakespeare

Scenă din *Plastilina* de Vasili Sigarev.

Scenă din *Nebunul și Călugărița* de Stanislaw Ignacy Witkiewicz